RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0108 van 29 juli 2014 in de zaak 1213/0541/SA/3/0509

In zake:

- 1. het college van burgemeester en schepenen van de stad RONSE
- 2. de **stad RONSE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Philippe VAN WESEMAEL kantoor houdende te 1000 Brussel, Louizalaan 137/1

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

I. **VOORWERP VAN DE VORDERING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 12 april 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 7 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de byba RESIDAS, hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse van 22 oktober 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde verleend voor het bouwen van een halfopen eengezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9600 Ronse, Ninoofsesteenweg 573 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 1154W2.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline DE MULDER die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 7 augustus 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van een halfopen woning".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde' deels gelegen in woongebied met landelijk karakter (straatzijde) en deels in gebied voor milieubelastende industrie (tuinzijde).

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 9 november 1992 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Kwartier Klein Frankrijk', meer bepaald in de voortuinstrook, zone voor halfopen bebouwingen, zone voor bijgebouwen, zone voor koeren en zone voor huisnijverheid.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling, noch in een gebied waarvoor een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Naar aanleiding van het beperkt openbaar onderzoek worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 17 oktober 2012 een ongunstig advies uit.

De eerste verzoekende partij weigert op 22 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

7) Toetsing goede ruimtelijke ordening

Het betreft een perceel gelegen in de nabijheid van een industriezone buiten de stadskern langs één van de invalswegen tot de stad. De bouwplaats maakt deel uit van een lintbebouwing die gekenmerkt wordt door vrij verspreide bebouwing van verschillende aard en inplanting.

De woning in voorliggende aanvraag is opgebouwd uit twee bouwlagen met een zadeldak en een aangebouwde garage met plat dak aan de linkerzijde. De bouwdiepte van de woning bedraagt 10.60m en de bouwbreedte 11.80m (woning en garage). De afstand van het hoofdgebouw tot de achterste perceelsgrens, ter hoogte van de linker achterhoek van de woning (terras), bedraagt slechts 1.80m. Het bouwvolume van de

woning bedraagt ongeveer 850m3.

Het aangevraagde is gelegen in een gebied dat geordend wordt door een BPA. De aanvraag gaat niet gepaard met een wijziging van het reliëf van de bodem.

Het voorgestelde is evenwel niet inpasbaar:

De plaatselijke situatie is niet optimaal met het oog op de realisatie van een nieuwe huiskavel. Het project hypothekeert globaal een toekomstige volwaardige plaatselijke stedenbouwkundige aanleg met optimale bouwmogelijkheden. Hierdoor wordt eveneens de goede ruimtelijke ordening in het gedrang gebracht. Er kan eigenlijk gesteld worden dat de voorgestelde woning niet inpasbaar is op het perceel en vooral niet kadert in de bebouwde toestand van de aangrenzende eigendommen:

- het perceel strekt zich in de diepte uit over meerdere zones van het BPA en heeft vanaf de rooilijn over een diepte van ongeveer 25m een breedte van nog geen 12m; dit deel van het terrein is bovendien gesitueerd tussen de scheimuur van de rechts aanpalende rijwoning nr. 571 en het links gesitueerde perceel met woning nr. 575; voorbij de 25m krijgt het perceel een breedte van ruim 22m;
- rekening houdende met de perceelsgrens aan de linkerzijde kunnen de terreinstructuren grillig genoemd worden; de eigendom nr. 575 is ingesloten en gedrongen gelegen tussen de eigendom nr. 579 (vrijstaande woning verderop) en het perceel binnen de voorliggende aanvraag; het perceel met woning nr. 575 biedt op zich geen volwaardige bebouwingsmogelijkheden: het is immers bezwaard door de zone voor wegenisaanleg en de zone met bouwverbod volgens het huidige BPA en biedt te weinig ruimte voor een normale bouwdiepte;
- rekening houdende met de randvoorwaarden van de zones eigen aan het BPA, waarbij een voldoende zijdelingse bouwvrije strook (4,50m) wordt gerespecteerd ten opzichte van de perceelsgrens van het links aanpalende perceel, ontstaat een beperkte bebouwbare oppervlakte; bovendien ontstaat door de vooropgestelde inplanting visueel een zeer onaangenaam zijprofiel qua vormgeving en afwerking ter hoogte van de perceelsgrens met de woning nr. 571;
- door het voorgestelde ontwerp toe te laten wordt de verspreide bebouwingvorm met verspringende inplanting langs de Ninoofsesteenweg bestendigd en nog meer geaccentueerd;

Door de plaatselijke onlogische perceelsconfiguratie is het vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt aangewezen (zelfs noodzakelijk) om een herverdeling van percelen na te streven waardoor twee aanvaardbare bouwpercelen kunnen gecreëerd worden; (bv. perceel met woning nr. 575 opdelen en deels bij eigendom nr. 579 en deels bij perceel in kwestie voegen).

private riolering en hemelwateropvang

De bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 01.10.2004 inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater en de stedelijke verordening inzake hemelwater (gemeenteraad 30.01.2012), goedgekeurd door de Bestendige Deputatie dd. 29.03.2012 en van kracht op 01.07.2012 zijn van toepassing.

Het perceel is volgens het definitief zoneringsplan van 09.06.2008 voor de rioleringsuitrusting gelegen in een centrumgebied waarbinnen volgende elementen geldig zijn:

- een gescheiden rioleringsstelsel van RWA en DWA is verplicht.
- een regenwaterput is verplicht.
- een voorzuivering via een septische put is verplicht voor de woning.

 afhankelijk van het aanwezig openbaar rioleringsstelsel in de straat dienen er twee aansluitingen te worden gerealiseerd of moeten de RWA en de DWA voorbij de rooilijn worden samengevoegd tot één aansluiting.

Afgaand op de plannen kan gesteld worden dat er een gescheiden rioleringsstelsel wordt voorzien en dat het hemelwater wordt opgevangen in een opvangreservoir van 5.000 liter. Het reservoir is niet voorzien voor hergebruik. Er is eveneens geen septische put binnen het rioleringstelsel.

Het privaat rioleringsstelsel binnen de huiskavel zou als volgt samengesteld moeten worden:

- Er dient een gescheiden privaat rioleringsstelsel (DWA en RWA) voorzien te worden.
- Er dient een hemelwaterput voorzien te worden voor het hemelwater van de dakoppervlakken. De inhoud van de regenwaterput bedraagt, cfr. de gemeentelijke bouwverordening van 30.01.2012 (gemeenteraad) en van kracht op 01.07.2012, bij een dakopp. < 200m² 1000 liter/gestarte 20m² dakoppervlakte (5m³/100m² of 50 liter/m²). Voor het deel boven, de 200m² kan gekozen worden voor infiltratie en/of buffering indien kan aangetoond worden dat hergebruik niet haalbaar is. Gezien de totale dakoppervlakte ongeveer 107m² bedraagt, dient de inhoud van de regenwaterput(ten) minimaal 6.000 liter te bedragen. De voorziene 5.000 liter is derwijze onvoldoende. Van de voorziene 6.000 liter dient maximaal hergebruik voorzien te worden voor bv. toilet, wasmachine, schoonmaak, tuin.
- Er dient een voorzuivering via een septische put voorzien te worden.
- De <u>RWA en de DWA</u> dienen ofwel tot voorbij de rooilijn afzonderlijk aangesloten te worden op de respectievelijke straatrioleringen ofwel plaatselijk tot voorbij de rooilijn te komen om dan te worden samengevoegd tot één aansluiting op de straatriolering.

EPB

De EPB-eisen (energieprestatieregelgeving) én de nieuwe procedures zijn van toepassing: Het betreft een aanvraag voor de oprichting van een woongebouw waarin energie verbruikt wordt om een binnenklimaat te realiseren voor mensen en waarvoor een uitgebreide dossiersamenstelling (met architect) vereist is.

grondverschuivingstoets

Volgens de nieuwe geklasseerde gevoeligheidskaart voor grondverschuivingen van de vervolgstudie van de KUL. goedgekeurd dd. 28.08.2007 met betrekking tot massabewegingen (massatransport) in de Vlaamse Ardennen, is het perceel van de aanvraag gelegen in een zone met laag risico (groene zone) voor grondverschuivingen. In combinatie met het voorwerp van de aanvraag kan redelijkerwijze aangenomen worden dat daardoor geen activering van grondverschuivingen en/of een ander bodemdegradatie zal plaats vinden.

8) Conclusie

Voorafgaande maakt dat het voorliggend project niet integreerbaar is in de plaatselijke aanleg omgeving en op het perceel. De aanvraag staat een toekomstige goede ruimtelijke ordening in de weg.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

..."

De aanvrager tekent tegen deze beslissing op 30 oktober 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 januari 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 januari 2013 beslist de verwerende partij op 7 februari 2013 om het beroep in te willigen en onder voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

2.1 De watertoets

Het terrein is niet gelegen in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied.

De oppervlakte van de op te richten bebouwing is beperkt, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld dat het schadelijk effect voor de waterhuishouding zich beperkt tot het plaatselijk verminderen van de infiltratie van het hemelwater in de bodem.

Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput van 5.000 liter met installatie voor hergebruik van het hemelwater (hergebruik bij minstens de 2 toiletten en de wasmachine volgens aanduiding op het plan), overeenkomstig de normen vastgelegd in de ter zake geldende gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 1 oktober 2004.

Om in overeenstemming te zijn met de voorschriften van de ter zake geldende gemeentelijke bouwverordening van 3 april 2000 dient de hemelwaterput een minimum inhoud van 6.000 liter te hebben.

Tevens dient een septische put binnen het rioleringsstelsel te worden voorzien waarop alle wc's worden aangesloten.

De toegang naar de garage en voordeur wordt in waterdoorlatend materiaal aangelegd. De doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat voorliggende aanvraag, mits te voldoen aan bovenvermelde opmerkingen, de watertoets doorstaat.

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg 'Kwartier Klein Frankrijk'.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Artikel 4.3.1 §2 eerste lid ten derde van de vcro bepaalt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een gemeentelijk plan van aanleg waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

De bouwlijn bevindt zich 14,78 m dieper ingeplant dan de voorgevellijn van de rechts aanpalende woning nr. 571 waar tegenaan wordt gebouwd.

De hoofdbouw van onderhavige woning (2 bouwlagen met zadeldak) wordt dus niet tegen de hoofdbouw van de aanpalende woning (eveneens 2 bouwlagen met zadeldak) opgetrokken, maar ruimschoots erachter (de voorgevel komt $\pm 5,5$ m achter de achtergevel van de aanpalende woning te staan).

Een vorige identieke aanvraag werd stilzwijgend geweigerd door het college van burgemeester en schepenen en het door de aanvrager ingestelde beroep bij de bestendige deputatie werd in zitting van 28 juni 2012 niet ingewilligd om reden van een ongunstig advies Wegen en Verkeer. Dit euvel werd in voorliggende aanvraag verholpen: Het Agentschap Wegen en verkeer, bracht op 23 augustus 2012, gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen voorziet voor deze omgeving in een aanpassing van de rooi- en bouwlijn naar de hedendaagse tendenzen. Er werd hiertoe momenteel nog geen initiatief opgestart.

De intenties van de stad zijn bijgevolg nog onvoldoende concreet om de bouwplannen van appellant nog te blijven afwijzen, gelet dat de opmaak van een RUP nog niet aan de orde is. Appellant schikt zich immers naar het geldende plan, dat opgemaakt werd met een ordening in het achterhoofd.

De aanvraag voorziet in de oprichting van een woning op de bouwlijn zoals aangeduid in het bijzonder plan van aanleg.

Om tegemoet te komen aan de wensen van de stad kan de inplanting van de woning 4 m naar voor geschoven worden, opdat deze niet uitzonderlijk ver naar achter ingeplant zou worden. Dit zal meer in de lijn liggen van de door het college van burgemeester en schepenen beoogde planwijziging, die zij in het vooruitzicht stelt.

Volgens de nieuwe geklasseerde gevoeligheidskaart voor grondverschuivingen van de vervolgstudie van de KUL, goedgekeurd dd. 28.08.2007 met betrekking tot massabewegingen (massatransport) in de Vlaamse Ardennen, is het perceel van de aanvraag gelegen in een zone met laag risico (groene zone) voor grondverschuivingen. In combinatie met het voorwerp van de aanvraag kan redelijkerwijze aangenomen worden dat daardoor geen activering van grondverschuivingen en/of een ander bodemdegradatie zal plaats vinden.

Voorliggende aanvraag brengt onder voormelde voorwaarde de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voorwaardelijk voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan mits de woning 4 m meer naar voor ingeplant wordt.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"... 1.

Verzoeksters menen dat de bestreden beslissing een ingrijpende invloed heeft op de uitoefening van haar beleid en de vervulling van de haar toegewezen opdrachten.

2. In casu wordt een vergunning afgeleverd om een halfopen woning op te richten binnen de bouwvrije voortuinstrook overeenkomstig het BPA Klein Frankrijk.

Bij uitvoering van de vergunning op een voorbouwlijn wordt een volledig nieuwe ordening geponeerd dewelke niet overeenkomt met deze zoals aangegeven in het BPA Klein Frankrijk.

Bovendien stemt zij evenmin overeen met de ordening die wordt weergegeven door de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving.

Wanneer deze woning zou opgetrokken worden, zou ze zelf ook deel uitmaken van de bestaande context waarmee rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van latere vergunningsaanvragen in de omgeving.

Eerste verzoekster, als vergunningverlenende overheid, zal dan ook gebonden zijn door de met het BPA-strijdige constructie. Zij kan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening moeilijk opwerpen dat geen rekening gehouden moet worden met de halfopen bebouwing daar zij ten onrechte door de Deputatie vergund werd. Eerste verzoekster wordt dan ook ernstig beknot in haar toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

Meer nog.

Door de plaatselijke onlogische perceelsconfiguratie is het vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt is het noodzakelijk om een herverdeling van percelen na te streven waardoor twee aanvaardbare bouwpercelen kunnen gecreëerd worden.

Het perceel nr. 575 is immers ingesloten tussen het perceel nr. 579 en het perceel waarvoor de bestreden vergunning verleend werd.

Het perceel met woning nr. 575 biedt op zich geen volwaardige bebouwingsmogelijkheden: het is immers bezwaard door de zone voor wegenisaanleg en de zone met bouwverbod volgens het huidige BPA en biedt te weinig ruimte voor een normale bouwdiepte.

Het is voor verzoeksters dan ook niet wenselijk dat er onbebouwbare percelen gecreëerd worden.

Dit druist eveneens in tegen de bevoegdheid toebedeeld aan tweede verzoekster, zij dient immers bij de duurzame ruimtelijke ontwikkeling van haar grondgebied rekening te houden met zowel de huidige generatie als de behoeften van de toekomstige generaties en de ruimtelijke draagkracht.

Het nadeel is zonder meer ernstig.

3.

Bovendien kan het ernstig nadeel dat verzoekster zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning op geen enkele wijze worden hersteld.

De verstoring van de goede ruimtelijke ordening zal definitief en onomkeerbaar zijn.

Het benaarstigen van de gedwongen afbraak is misschien niet onmogelijk doch wel dermate moeilijk dat het aangevoerde nadee evenzeer als moeilijk te herstellen dient aangemerkt te worden (cf. o.m. RvVb, nr. S/2012/0060 van 28 maart 2012).

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Verzoeksters beweren dat de bestreden beslissing een ingrijpende invloed heeft op de uitoefening van hun beleid en de vervulling van de hun toegewezen opdrachten. Het college van burgemeester en schepenen zou namelijk ernstig beknot worden in haar toetsing van de goede ruimtelijke ordening, alsook zou het indruisen tegen de bevoegdheid van de stad Ronse.

Vooreerst behoort het tot de aard en de kenmerken van het georganiseerd administratief beroep dat de deputatie uitspraak doet over een aanvraag op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag, na onderzoek van "de aanvraag in haar volledigheid" op grond van artikel 4.7.21 §1 in fine VCRO.

Het feit dat de deputatie dan ook een beslissing heeft genomen dit niet strookt met de visie van het college en op die manier ingaat tegen het vergunningenbeleid van het college, is op zich ontoereikend om een ernstig nadeel te vormen. Ook de doorkruising van de bevoegdheid van de stad Ronse is onvoldoende om als ernstig nadeel aanvaard te worden.

Verzoeksters tonen niet aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen. Bovendien betreft de visie van het college van burgemeester en schepenen een manifeste schending van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg, zodat tevens vragen kunnen worden gesteld omtrent de wettigheid van deze visie.

De vordering tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond.

Beoordeling door de Raad

4

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

In hoofde van bestuurlijke overheden, zoals de verzoekende partijen, kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheden belast zijn, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, werpen de verzoekende partijen op dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een onomkeerbare en definitieve verstoring van de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partijen wijzen in dit verband vooreerst op de omstandigheid dat de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning verleent die in strijd is met het vigerende bijzonder plan van aanleg (toelating tot het bouwen van een halfopen woning in de bouwvrije voortuinstrook). Wat, nog altijd volgens de verzoekende partijen, een precedent vormt waardoor de eerste verzoekende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, in de toekomst zal worden beknot in haar beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van vergunningsaanvragen.

De verzoekende partijen merken tevens op dat de plaatselijke onlogische perceelsconfiguratie noopt tot een herverdeling van de percelen om aldus twee aanvaardbare bouwpercelen te kunnen creëren. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou zulks onmogelijk maken, hetgeen indruist tegen de bevoegdheid van de tweede verzoekende partij om bij de duurzame

ontwikkeling van haar grondgebied rekening te houden met de behoeftes van de huidige en toekomstige generaties.

De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen niet op een voor de schorsing voldoende concrete en precieze wijze aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing daadwerkelijk zal leiden tot een onomkeerbare en definitieve verstoring van de goede ruimtelijke ordening. Het feit dat de verwerende partij een beslissing heeft genomen die afwijkt van de inzichten van de verzoekende partijen volstaat op zich niet.

3. Zelfs al zou vastgesteld worden dat de bestreden beslissing onwettig blijkt, dan volstaat zulks niet zonder meer om het bestaan van een ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen vast te stellen. De gebeurlijke onwettigheid van de bestreden beslissing, een gegeven waarop de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen in essentie is gestoeld, betreft immers de grond van de zaak en levert de verzoekende partijen op zich immers geen nadeel op dat de voor de

De beweerde precedentswaarde van de bestreden beslissing is dan ook uiterst relatief en verhindert de eerste verzoekende partij allerminst dat zij conform haar inzichten toepassing blijft maken van het vigerende bijzonder plan van aanleg. Hoewel een beroep bij de Raad op zich geen schorsende werking heeft, kan niet ontkend worden dat het statuut van de bestreden beslissing – gegeven het bij de Raad hangende beroep – minstens precair dient genoemd te worden. In die zin meent de Raad dat de belangen van de verzoekende partijen voldoende worden gewaarborgd middels de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Eenzelfde vaststelling moet gemaakt worden in zoverre wordt gesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een herverdeling van de percelen in de weg zou staan, wat moet leiden tot twee aanvaardbare bouwpercelen, teneinde te verhelpen aan wat de verzoekende partijen aanduiden als 'de plaatselijke onlogische perceelsconfiguratie'. Nog los van de vraag in welke mate vermeld nadeel in hoofde van de verzoekende partijen een persoonlijk nadeel kan genoemd worden, kan de Raad bij gebrek aan nadere gegevens de ernst van dit nadeel niet onderzoeken, laat staan beoordelen. Het ontgaat de Raad bovendien geheel hoe een probleem op perceelsniveau de tweede verzoekende partij zou beletten om '...bij de duurzame ontwikkeling van haar grondgebied rekening te houden met de behoeftes van de huidige en toekomstige generaties...'.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen. De belangen van de verzoekende partijen worden voldoende gewaarborgd bij de procedure ten gronde.

B. Ernstige middelen

schorsing vereiste ernst vertoont.

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
- 3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0541/SA/2/0509.
- 4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 juli 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Thibault PARENT

Filip VAN ACKER